

Libertat!

Periòdic quinzenal nacionalista

Estem preparant un gran número extraordinari, dedicat a la ciutat de L'Hospitalet. Hi col·laborarà el bo i millor de la nostra Ciutat.

Any II

L'Hospitalet del Llobregat, 20 d'agost de 1934

Núm. 26

Preu: 15 cèntims

Príncep de Vergara, 27

Subscripció: 1 pta. trimestre

Amb tot i per tot al costat d'Euzkadi

Ens fastigueja sobiranament 'haver de parlar d'aquests governs espanyols que porten innat l'odi contra les nacions que formen aquest conglomerat heterogeni que hom anomena Estat Espanyol.

Ens omple d'indignació veure com maneguen els destins d'uns pobles que volen ésser lliures, quatre morts de gana, que s'inventen els problemes, els agreugen tirant llenya al foc i no sabent com resoldre'ls, passen el temps amb tota la frescura, deixant que diguin, deixant que facin, mentre ells amb tota la solemne poca-vergonya que els acompanya, van seguint l'obra que iniciaren a l'Ajuntament de Barcelona: buidar caixes i emplear tots els parents i "correligionarios", naturalment, per alguna cosa són radicals, ensenyats de la mà mestra del senyor Lerroux.

D'ençà que ells són al poder, han provocat una sèrie de conflictes, que haurien estat decisius per a Catalunya si haguéssim sabut aprofitar-nos-en. Els catalans havem pecat de massa cànids i els nostres dirigents de massa serens, de massa disciplinats per no fer res.

Conflictes com els plantejats a Catalunya, se n'ha presentat un al país Basc. Allí, però, els homes estan forjats per la lluita, senten la passió per l'ideal, vibren plenament per la seva pàtria. Es per això que no compleixen lleis faccioses, és per això que hom els agafa en massa, és per això que les autoritats són les primeres figures d'un moviment disciplinat, sí, però enèrgic, revoltós, contundent. Què hi fa que el ministre de la Governació espanyol destitueixi alcaldes i més alcaldes, si a última hora, ell mateix ha de manifestar que els euzkadians són uns homes d'ideal i que per aquest mateix ideal són capaços de llançar-se a tota mena de sacrificis? Que es posi la mà al pit, el senyor Salazar Alonso i acabi de confessar-nos que a ell no l'ha mogut res més tota la seva vida que les ambicions innobles i el despotisme orgullós de tirà espanyol!

L'exemple que ha donat Euzkadi, és digne d'ésser meditat pels catalans i no n'hi ha prou d'admirar-nos del gran esperit d'aquests nacionalistes, hem de secundar la seva obra, seguir el seu exemple.

Fa molt de temps que al país basc hom hi nota una mena d'efervescència que encoratja els pobles oprimits. Allí hom odia l'Estat Espanyol i s'aprofiten totes les ocasions per tal de debilitar-lo i restar-li forces; és per això que les coalicions dels nacionalistes amb la força pública sovintegen tant. Hom dirà que els bascs fugen de la llei. Però, què és la llei d'Espanya? Per ventura damunt d'aquesta llei no hi ha una consciència nacional, impossible de trencar?

Armats amb aquesta consciència nacional, Euzkadi planta cara a Espanya i es llança a tots els sacrificis. Què farà Catalunya? Continuarà mantenint aquest seny, aquesta disciplina de petit burgès que no vol comprometre el negoci?

De cara a Euzkadi, amb tot i per tot, donem-los-hi tota la nostra ajuda, pensem que els destins de Catalunya i de Bascònia van lligats amb el vincle irrompible de la dissort. Conjuntament hem de lluitar, hem de treballar de ferm, no per fer caure governs radicals, qu' duraran i es succeiran fins que tots s'hauran ben peixat; hem de lluitar, hem de treballar, per fer a miques aquesta fatídica Espanya que ens roba la riquesa i la llibertat.

LA REDACCIO